

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator										
		מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-במה אשה	מאן דאמר											
מימרא												
במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה? לא תצא אשה לא בחוטי צמר, ולא בחוטי פשתן, ולא ברצועות שבראשה, ולא תטבול בהן עד שתרפם.												
ולא בטוטפת ולא בסרבטיין בזמן שאינן תפורים.												
ולא בכבול לרשות הרבים												
ולא בעיר של זהב, ולא בקטלא, ולא בנומים, ולא בטבעת שאין עליה חותם, ולא במחט שאינה נקובה, ואם יצאת - אינה חייבת חטאת.												
טבילה מאן דכר שמה?												
מה טעם קאמר, מה טעם לא תצא אשה לא בחוטי צמר ולא בחוטי פשתן - מפני שאמרו חכמים בחול לא תטבול בהן עד שתרפם, וכיון דבחול לא תטבול בהן עד שתרפם - בשבת לא תצא, דילמא מיתרמי לה טבילה של מצוה ושריא להו ואתי לאתויינהו ארבע אמות ברשות הרבים.	רב נחמן בר יצחק אמר רבה בר אבהו:											
טבילה מאן דכר שמה?	בעא מיניה רב כהנא מרב:											
אריג קאמרת? כל שהוא אריג - לא גזרו.	אמר ליה: [רב]											
כל שהוא אריג - לא גזרו.	איתמר נמי, אמר רב הונא בריה דרב יהושע:											
חזינא לאחוותי דלא קפדן עלייהו	איכא דאמרי, אמר רב הונא בריה דרב יהושע:											
מאי איכא בין הך לישנא ובין הך לישנא?												
איכא בינייהו - דטניפן להך לישנא דאמר כל שהוא אריג לא גזרו - הני נמי ארוג, ולהך לישנא דאמרת משום קפידא כיון דטניפא - מקפד קפדא עלייהו.												
ואלו חוצצין באדם: חוטי צמר וחוטי פשתן, והרצועות שבראשי הבנות.	תנן התם: [ת"ק]											
של צמר ושל שער - אין חוצצין, מפני שהמים באין בהן.	רבי יהודה:											
וכולן בראשי הבנות שנינו.	רב הונא:											
למעוטי מאי?	מתקף לה רב יוסף:											
אילימא למעוטי דצואר												
ודמאי?												
אילימא למעוטי דצמר												
השתא רך על גבי קשה חוצץ - רך על גבי רך מיבעיא												
ואלא למעוטי דחוטי פשתן												
השתא קשה על גבי קשה חוצץ, קשה על גב רך מיבעיא												
היינו טעמא דרב הונא, לפי שאין אשה חונקת את עצמה.	אלא אמר רב יוסף:											
הבנות יוצאות בחוטיין שבאוניהן, אבל לא בחבקיין שבצואריהן	איתיביה אביי:											
ואי אמרת אין אשה חונקת עצמה חבקיין שבצואריהן אמאי לא?												
הכא בקטלא עסקינן, דאשה חונקת את עצמה, דניחא לה שתראה כבעלת בשר.	רבינא:											
של צמר ושל שער אין חוצצין מפני שהמים באין בהן.	רבי יהודה:											
הלכה כרבי יהודה בחוטי שער.	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:											
הלכה - מכלל דפליגי?	אמר ליה אביי:											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-במה אשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי תימא - אי לאו דשמעינן מתנא קמא דאירי בחוטי שער, איהו נמי לא הוה מיירי? ודילמא כשם קאמר להו כי היכי דמודיתו לי בחוטי שער - אודו לי נמי בחוטי צמר											!	◇
מודים חכמים לרבי יהודה בחוטי שער.	איתמר, אמר רב נחמן אמר שמואל:										■	
חוטי צמר - חוצצין, חוטי שער - אין חוצצין.	תניא נמי הכי: [חכמים]	◇									■	◇
של צמר ושל שער - אין חוצצין.	רבי יהודה:	◇									■	◇
מתניתין נמי דיקא	רב נחמן בר יצחק:										■	
יוצאה אשה בחוטי שער בין משלה בין משל חברתה.	דקתני:										■	◇
מני?											^	
אילמא רבי יהודה											!	
אפילו חוטי צמר נמי											⚡	
אלא לאו - רבנן היא											!	◇
ושמע מינה: בחוטי שער לא פליגי, שמע מינה.											■	◇
לא בטוטפת												■ <
מאי טוטפת?												^
חומרתא דקטיפתא.	רב יוסף:										!	◇
תהוי כקמיע מומחה ותשתין	אמר ליה אביי:										⚡	◇
אפוזיינו.	אלא אמר רב יהודה משמיה דאביי:										!	◇
יוצאה אשה בסבכה המוזהבת, ובטוטפת ובסריטין הקבועין בה.	תניא נמי הכי:										■	◇
איזו טוטפת ואיזו סריטין?											^	
טוטפת - המוקפת לה מאזן לאון, סריטין - המגיעין לה עד לחייה.	רבי אבהו:										!	◇
עניות עושין אותן של מיני צבעונין, עשירות עושין אותן של כסף ושל זהב.	רב הונא:										■	
ולא בכבול												■ <
כבול זה איני יודע מהו אי כבלא דעבדא תנן - אבל כיפה של צמר שפיר דמי, או דילמא: כיפה של צמר תנן, וכל שכן כבלא דעבדא.	רבי ינאי:											^
מסתברא כמאן דאמר כיפה של צמר תנן.	רבי אבהו:										!	◇
יוצאה אשה בכבול ובאיסטמא להצר	ותניא נמי הכי: [ת"ק]										■	
אף בכבול לרשות הרבים.	רבי שמעון בן אלעזר:										■	
כל שהוא למטה מן השבכה - יוצאין בו, כל שהוא למעלה מן השבכה - אין יוצאין בו.	כלל אמר רבי שמעון בן אלעזר:										■	◇
מאי איסטמא?											^	◇
ביזויני.	רבי אבהו:										!	
מאי ביזויני?											^	
כליא פרוחי.	אביי אמר רב:										!	◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-; question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-במה אשה	מימרא												
שלושה דברים נאמרו באיסטמא: אין בה משום כלאים, ואינה מטמאה בנגעים, ואין יוצאין בה לרשות הרבים.	תנו רבנן:												12:
אף אין בה משום עטרות כלות.	משום רבי שמעון אמרו:												12: